

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: Chelsea 3-3878

NO. 112. — ŠTEV. 112.

NEW YORK, TUESDAY, MAY 14, 1935. — TOREK, 14. MAJA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

PREMAGANE DRŽAVE ZAHTEVAJO SVOJE PRAVICE

SCHUSCHNIGG JE ZADOVOLJEN Z USPEHI, KI JIH JE DOSEGEL V POGOVORU Z MUSSOLINIJEM

Mala antanta in Grška bosta skušali skleniti nenapadno pogodbo z Madžarsko in Bolgarsko. — Proti neomejeni oborožitvi. — Glede oborožitve Dardanel bodo odločile velesile. — Tri države v Benetkah določile smer svoje politike.

BUKAREŠTA, Romunska, 13. maja. — Države Male antante in Grška, vedoč, da se Bolgarska in Madžarska tajno oborožujeta in da tega ni mogoče preprečiti, so sklenile, da skušajo z obema državama skleniti novo nenapadno pogodbo, da se zavaruje mir v jugovzhodni Evropi.

Zastopniki Čehoslovaške, Jugoslavije, Rumunske in Grške so zavzeli "realno" stališče in so sklenili, da ne bodo nasprotovali zopetni oborožitvi svojih sovražnic v svetovni vojni, ako ne bosta Bolgarska in Madžarska hoteli z njimi skleniti nenapadalne pogodbe šestih držav in pogodbe za medsebojno pomoč.

Toda ponovno so potrdili, da odločno nasprotujejo zahtevi premaganih držav po premembi meja in vrnitvi Habsburžanov na avstrijski prestol. Vse štiri države so zvezane v balkanski pogodbi.

Na prihodnji podonavski konferenci v Rimu bodo te štiri države iz "praktičnih" ozirov formalno zavrnile zahtevo Bolgarske in Madžarske, da bi ji bila oborožitev dovoljena.

Novi problem, zahtevo Turčije, da ji je dovoljeno utrditi Dardanele, ker se je tudi Nemčija oborožila, je bukareška konferenca prepustila v rešitev velesilam.

Na konferenci so navzoči romunski zunanji Nikolaj Titulescu, grški zunanji minister Demetrios Maximos, turški zunanji minister Teofik Rušdi Aras in jugoslovanski ministrski predsednik Bogoljub Jeftić.

BUKAREŠTA, Romunska, 13. maja. — V nasprotju s prejšnjim naznanilom balkanska konferenca v nedeljo še ni bila končana. Uradno je bilo naznanjeno, da so bila rešena vsa politična vprašanja, treba pa je bilo rešiti še nekatera gospodarska vprašanja.

Ker je jugoslovanski ministrski predsednik Bogoljub Jeftić že odpotoval v Beograd, je dokaz, da so bile poglavitne zadeve rešene.

Konferenca je razpravljala o italijansko-madžarsko-avstrijski konferenci v Benetkah in je soglasno sklenila, da bo balkanska antanta podpirala italijanski načrt za podonavsko pogodbo.

Posebno zasedanje romunskega parlamenta je pozdravila delegate balkanske konference.

FLORENCA, Italija, 13. maja. — Konferenca med Mussolinijem in avstrijskim kanclerjem dr. Kurtom Schuschniggom je bila končana z običajno izjavo, da sta se oba državnika sestala, da sta razpravljala o vseh važnejših problemih, ki se tičejo obeh držav, ter da sta v popolnem soglasju.

Ministrski predsednik Benito Mussolini se je poldnevno odpeljal z aeroplanom, katerega je sam vodil, v Rim, kjer je imel dogovorjen sestanek s francoskim zračnim ministrom generalom Victor Denainom.

Cetudi ni bilo uradno objavljeno, o čem sta oba državnika razpravljala, vendar je mogoče z vso gotovostjo reči, da sta obravnavala notranji položaj Avstrije z ozirom na uspeh konference prejšnjega tedna v Benetkah.

Italija, Avstrija in Madžarska so v Benetkah določile smer svoje politike in je prepuščeno Mali antanti, da o tem pove svoje mnenje. Svoje stališče bodo morale zagovarjati na konferenci med podtajnikom zunanjega urada Fulvio Suvichem in ju-

Konec stavke v avtni industriji

KATASTROFA V PREMOGOVNIKU

Pet rudarjev zgorelo v rudniku. — Družina petih oseb zgorela v hiši. Iz rova so spravili osem ranjenih.

Fairmont, W. Va., 13. maja. — Pri požaru, ki je izbruhnil v rovu šte. 41, ki je last Bethlehem Mine Corporation v bližnjem Baracksville, je izgubilo življenje pet rudarjev, šest pa jih je bilo ranjenih.

Rudarji so na dnu rova s salkami spravljali vodo iz rova, ko je nenadoma izbruhnil požar, ki jim je odrezal izhod.

Mrtvi so: Terry Welty, star 40 let, predelavec, D. W. Jones, 28 let, pomožni varnostni ravnatelj in 30 let stari delavec Harry West. Vsi trije so umrli kmalu zatem, ko so bili prepepljeni v bolnišnico.

Pozneje sta podlegla poškodbam še L. A. Howell in Jay Wells.

Nadzornik rudnika Norman E. Elmsie povzročene škode ni mogel oceniti, drugi pa jo cenijo na četrto milijona dolarjev. Rudnik je last Bethlehem Steel Corporation.

Vzrok požara še ni znan. N. A. Elmsie pravi, da ni bilo eksplozije, temveč da se je samo utrgal strop. V rudniku navadno dela okoli 800 majnerjev, toda ob času požara rudnik ni obratoval. Rudarji, ki so našli svojo smrt, so bili stalno zaposleni pri sesalkah. V rudnik prihaja vedno toliko vode, da so morale sesalke neprestano delovati.

Wilmington, Del., 13. maja. — Mlada žena in štirje njeni otroci so zgoreli v svojih posteljah, ker so gasilec mislili, da družina ni doma.

V bližini male vasi Stanton je pričela goreti neka farmerška hiša in gasilec so samo skušali pogasiti ogenj, misleč, da je hiša prazna.

Zgoreli so: Mrs. Alice Newcomb, stara 27 let in njeni otroci: Walter 6, Pear 3, Norma 8, in David, star 17 mesecev.

Njihova trupla so našli, ko je bil ogenj pogasjen. Med požarom ni nikdo poskušal pogledati v hišo, ker je nek sosed rekel, da je videl prejšnji večer, da je družina odšla.

Frank Newcomb je bil pozneje najden onesveščen na travniku. Policiji je rekel, da je obiskal svojega sosedu J. Fergusena in da se je proti polnoči vrnil dovov ter videl hišo v plamenih.

Gasilec so mnenja, da je eksplozirala petrolejka, katero je Mrs. Newcomb pustila goreti,

HAUPTMANN POVSEM MIREN

Warden pravi, da je vzgleden jetnik. — Kakor izide njegov priziv, svobode ne more pričakovati.

Trenton, N. J., 13. maja. — Bruno Richard Hauptmann kaže po trimesečnem bivanju v smrtni celici isto samozavest in isto zakrknjenost, ki jo je kazal ves čas sodnijske obravnave v Flemingtonu. Kazniški uradniki, ki imajo "slavnega" zločince vsak dan pred svojimi očmi, pravijo, da njegovi jekleni žveci ne kažejo nikake oslabelosti.

Ako bo njegov priziv zavrnjen, bo stopil na električni stol s stisnjenimi ustnicami in se bo molče preselil v večnost, ne da bi vrgel od sebe zagrnjeno skrivnost, ki se vedno obdaja odvedbo Lindberghovega sina.

Jetniški uradniki se o tem zato tako prepričani, ker je Hauptmann že štirikrat prestal preskušnjo, katere drugi tudi živčno trdnj na smrt obsojeni niso mogli prestati: V treh mesecih so mimo njegove celice korakali v smrt že štirje zločinci, s katerimi se je prej razgovarjal, šalil in smejal. Štirikrat se je od njih poslovil za celo življenje, štirikrat je bil priča, zadnjih mučnih, brezkončnih ur. Nikdo ne ve, kaj se je tedaj godilo v njegovi notranjosti, kajti zunaj je bil neobčutljiv, neomajen, trden in zaprt v samega sebe.

"Usmrčenje na električnem stolu ga ni ganilo", je rekel eden njegovih paznikov. "Ne Hauptmanna. Ostal je miren. Ni kazal nikake nervoznosti. Hauptmann se ni niti najmanj izpremenil".

Kazniški ravnatelj col. M. O. Kimberling niti najmanj ne misli, da bi Hauptmann kdaj priznal svoj zločin.

"Hauptmann je pri najboljšem zdravju", je rekel Kimberling. "Dobro je in vsak dan telovadi. V svoji 12 čevljev dolgi in ravno tako široki celici. Odkar je tukaj, še niti enkrat ni bil potr ali nervozen. V svoje zagovornike ima brezmejno zaupanje.

"Tudi njegova teža je vedno ista. Prav nobene sitnosti ne povzroča. V tem oziiru je celo vzgleden, idealen jetnik. Ima vojaško disciplino v svojih kosteh ter se brez ugovora pokori vsem predpisom".

da bi kazala njenemu možu pot, ko se je vračal domov čez polje.

goslovanskim ministrskim predsednikom Bogoljubom Jeftićem prihodnji teden.

Dr. Schuschnigg je s tem, da je Mussoliniju pojasnil pravi avstrijski položaj, dal Mussoliniju orožje, ki ga bo rabil v diplomatičnem boju z Malo antanto.

P. LAVAL NA POLITIČNEM POTOVANJU

V Varšavi je bil hladno sprejet. — Pregnal je strah Poljske pred francosko - rusko zvezo.

Varšava, Poljska 13. maja. — Zelo majhna skupina mož z visokimi cilindri je pozdravila v soboto francoskega zunanjega ministra Pierre Laval, ko se je zvečer pripeljal v Varšavo.

Postaja je bila močno zastražena in dostop je bil dovoljen samo z vstopnicami. Izgledalo je, kot bi poljske oblasti hotelo preprečiti, da bi se ponovil navdušen sprejem, katerega je bil deležen zunanji minister Louis Barthou, ko je prišel lansko leto v aprilu v Varšavo. Tedaj je Barthou sprejel zunanji minister Jos. Beck z nekaterimi nižjimi vladnimi uradniki, toda velika množica je jasno pokazala svoje mišljenje in prijateljstvo do Francije.

Tudi Laval je pozdravil Beck z nekaterimi uradniki v visokih cilindrih. Toda pozdrav je bil hladen in samo formalen.

Tudi časopisje je samo hladno omenjalo njegov prihod. Vzrok za to hladnost je francosko-ruska zveza in ker je Laval na poti v Moskvo.

Poljska se boji, da bi v slučaju vojne med Nemčijo in Francijo postala bojišče, ker bi Rusija preko njenega ozemlja šla Franciji na pomoč, Poljska pa želi ostati v istih odnosih z Nemčijo in Rusijo.

Varšava, Poljska, 13. maja. — Kot pravi neko poročilo, se je francoskemu zunanjemu ministru Lavalu posrečilo pregnati bojazen Poljske pred francosko-rusko zvezo. Kot pravi to poročilo, je poljski zunanji minister Josip Beck popolnoma zadovoljen z Lavalovim pojasnilom, da je pogodba samo podlaga za obsežnejše pogodbe, ki bodo jamčile za evropski mir in da ni železna zveza proti kateri drugi državi.

To poročilo je nenavadno optimistično in je v velikem nasprotju s hladnim sprejemom Laval, prejšnjega dne.

Moskva, Rusija, 13. maja. — Glavni namen prihoda francoskega zunanjega ministra Pierre Laval v Moskvo je posvečeval se sovjetskim voditeljem, kako pridobiti Poljsko in Nemčijo za vzhodno-evropsko varnostno pogodbo, za kar je francosko-ruska pogodba samo pričetek.

V ta namen se Laval ne bo samo razgovarjal z zunanjim komisarjem Litvinom, temveč tudi z Josipom Stalinom in predsednikom ljudskih komisarjev Vjačeslavom Molotovom.

KONFERENCA MED DELAVSKIMI VODITELJI IN DRUŽBO — USPEŠNA

TOLEDO, O., 13. maja. — Pod predsedništvom zveznega zastopnika je bila konferenca zastopnikov Chevrolet Company in zastopnikov stavkarjev končana z "mirovno pogodbo", ki bo predložena delavcem, ki bodo pogodbo sprejeli ali pa zavrgli.

United Automobile Workers Federal Union, ki je razglasila stavko 23. aprila, bo imela nocoj izvanredno sejo, da razpravlja o novem kompromisu. Stavka v tej tovarni, v kateri je zaposlenih 2300 strokovno izvežbanih delavcev, je imela za posledico, da tudi 33 tisoč delavcev v drugih tovarnah ni imelo dela.

Kako zelo je bila trdka, ki je znana kot stalna nasprotnica organiziranih delavcev, prizadeta, je razvidno iz tega, da je njen ravnatelj William S. Knudsen prvič pristal na pogajanja z delavci ter je do treh zjutraj v zakajeni hotelski sobi z zastopniki delavcev skušal najti izhod iz mučnega položaja.

Kmalu po treh je pomožni delavski tajni Edward F. McGrady, katerega je vlada poslala iz Washingtona, prišel s sobo časniških poročevalcev, katerim je podal naslednjo izjavo:

"Po devetnajsturni konferenci so bili izdelani predlogi, ki bodo v ponedeljek ob 8 zvečer predloženi na seji delavske organizacije. Predloge so izdelali zastopniki stavkarjev, Ameriške Delavske Federacije in uradnikov General Motors Corporation. Podrobnosti glede teh predlogov bodo objavljene šele po seji delavske organizacije".

Knudsen o konferenci ni hotel ničesar povedati, češ, da je McGrady bil pooblaščen, da govori v imenu vseh udeležencev pri konferenci.

Poznejša poročila se glase: Toledo, Ohio, 13. maja. — S 732 proti 385 glasovom so stavkajoči uslužbenci Chevrolet Motor Company nocoj odločili, da se vrnejo na delo in si eer pod pogoji, ki so bili odobreni na konferenci med zastopniki General Motors Corporation in delavskimi voditelji.

Konferenca, ki je bila v začetku precej viharna, je bila slednjič porazna za levo skupino stavkovnega odbora, ki se je odločilo borila proti mirovnim pogojem ter izsilila sprejem resolucije, da ne da besede Francisu J. Dillonu, detroit-skemu zastopniku Ameriške Delavske Federacije.

Dillon je izjavil, da bo unija izključena iz Federacije ter med silnim žvižganjem in ropotom odšel iz dvorane.

Na prošnjo nekaterih stavkarjev se je pa pozneje vrnil ter pozval navzoče, naj sprejmejo predloge General Motors Corporation, češ, da se v vseh oziirih zadovoljivi.

Na njegovo prošnjo se je vršilo tajno glasovanje. Ko je bil objavljen izid glasovanja, je vstal mladi radikalec in predsednik stavkovnega odbora, James Roland, ter odločno zahteval ponovno glasovanje.

— Ali ste šlap, ali ste mož, je? — jih je vprašal.

Medtem so pa že začeli stavkarji zapuščati dvorano. Roland jih je pozival, naj se ne vrnejo na delo in naj ne puste na cedilu svojih tovarišev, ki stavkajo v Norwood, Ohio in v Atlanta, Ga., proti Chevrolet Motor Company.

Njegov poziv ni imel upelaha. A. G. Gulliver, manager Chevrolet tovarne, je pozneje izjavil, da bo tovarna jutri zopet odprta ter da bo čimprej začela s polno paro obratovati.

Ko je nocoj zastopnik Federacije, Dillon, prvič stopil v Civic Auditorium, ga je na pragu ustavil čuvaj ter ga opomnil, da ne bo deležen posebno prisrčnega sprejema. Dillon ga je pahnul vstran ter začel korakati proti odru.

Večina navzočih ga je sprejela z žvižganjem. Odšel je takoj, ko je bila sprejeta resolucija, da izven članov strokovnega odbora ne sme nihče drugi govoriti.

— Pravijo, da tvorijo neodvisno unijo — je rekel pozneje. — Iz Ameriške Delavske Federacije so se sami izključili, ker so zabranili govoriti njenemu zastopniku.

Na izrecno prošnjo tajnika lokalne unije, George Addisa, se je Dillon vrnil v dvorano ter je bil navzoč pri glasovanju.

Delavcem, ki so dobivali sedaj po petdeset centov na uro, bo po šestih mesecih povišana plača za dvanajst centov.

Za delo ob praznikih in prekurno delo so zahtevali dvojno plačo, kompanija je pa obljubila, da jim bo plačala za čas in pol.

Zahtevali so, da morajo dobiti za dve uri plačo tisti delavci, ki pridejo delat, pa so za tisti dan zavrnjeni. Kompanija jim bo plačala v takem slučaju za eno uro.

POSLEDICE UGRIZA

Fort Worth, Texas, 10. maja. — Pred par tedni sta v tujkajšnji bližini kolidirala dva avtomobila. Na kraj nesreče je prihitel policist Graham, ki je ugotovil, da je eden izmed voznikov pijan. Hotel ga je aretirati, toda možak ga je ugriznil v roko. Nastalo je zastrupljenje krvi. Dasi so policistu roko odrezali, je večeraj umrl.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
On celo leto velja za Ameriko in	Za New York na celo leto \$7.00
Canada	Za pol leta \$3.50
On pol leta	Za inosemstvo na celo leto \$7.00
On šest let	Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.
Dopolni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti
posiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3575

"LUSITANIA"

Oni, ki so bili tako srečni, da so se rešili s parnika "Lusitanije", ki jo je pred vstopom Amerike v svetovno vojno torpediral nemški submarin, so baš te dni s spominskih svečanostmi obhajali dvajsetletnico svoje rešitve.

Katastrofa "Lusitanije" je s človečanskega vidika obžalovanja vredna. Neizmerno boljše bi bilo, če bi bil torpedo izgrešil svoj cilj.

Wilson je pač hotel zaplesti Ameriko v vojno in bi jo zapletel, četudi bi "Lusitania" ne bila torpedirana.

Nič ni namreč lažjega kot vzrok iz trte izviti in začeti vojno.

Ne da bi kdo opravičeval carsko Nemčijo, je pa treba vpoštevati, da je bil potop "Lusitanije" s stališča mednarodnega in vojnega prava upravičen.

Tedanjí newyorški pristaniški kolektor Dudley Field Malone je namreč ugotovil, da je imela tedaj "Lusitania" na krovu 220 stotov črnega smodnika ter priprave za inštaliranje osmih 15 centimetrskih topov. Potemtakem je bila nekakšna pomožna križarka — torej bojna ladja.

Vojna je pa vojna.

SVET V OROŽJU

Gotovi ameriški krogi z vsemi silami delajo na to, da bi se ameriške bojne sile na suhem, na morju in v zraku znatno ojačile.

Za dosego tega cilja se sklicujejo na druge narode, ki se jih je lotila nekakšna epidemija oboroževanja.

V Washingtonu imajo natančne podatke o vojaški moči vseh držav, predvsem pa Anglije, Nemčije, Francije, Japonske, Italije in Rusije.

Vse te države izdajajo v vojaške svrhe dosti več denarja kot so ga kdaj prej.

Aktivna in neaktivna vojaška sila znaša v Ameriki 440,000 mož, v Veliki Britaniji, njenih dominijih in Indiji 1,141,000; v Franciji 6,900,000; v Nemčiji 1,106,000; v Italiji 6,495,000; na Japonskem 2,177,000; v Rusiji okoli 16,000,000; na Poljskem 2,000,000; v Čehoslovaški skoro 1,600,000 in v Jugoslaviji okoli milijon mož.

Največ potrošijo v vojaške svrhe Združene države. Za fiskalno leto, ki se prične s 1. julijem, je določeni osemsto milijonov dolarjev.

Anglija pa je določila 558, Nemčija 450, Japonska 296, Francija 742 in Italija 283 milijonov dolarjev.

To so ogromne številke, ki človeštvu ničesar dobrega ne obetajo.

OBOROŽITEV AVSTRJE

Pariški "Echo de Paris" prinaša pod naslovom "Mala antanta je proti ponovnemu oboroževanju Avstrije in Madžarske" članek znanega novinarja Jeana Bourgoina. Avtor pravi: Kaj so mislile tri države, ko so dodale štiri odstavke resoluciji v Beogradu, odkar so izšli sklepi, sprejeti v Boromejski palači. Incident, povzročen s sklepom Anglije, Francije in Italije, je samo nova epizoda v vprašanju vpliva velesil in držav, ki so nesrečno kvalificirane v mirovni pogodbi, kot države z omejenim interesiranjem.

Priporočila treh zapadnih velesil o ponovni oborožitvi Avstrije, Madžarske in Bolgarije, so poslali vladam Romunije, Čehoslovaške in Jugoslavije v odprti brzojavki, ki jo je podpisal Mussolini. Dodatek šestega odstavka je bil že znan, ko so hoteli dati francoski, britanski in italijanski ministri svoj komentar. Ta postopek je tako v nasprotju z dosežanimi obljubami, da je jugoslovanska vlada takoj izrazila svoje neizmerno začudenje in poudarila svoje pridržke tako glede oblike, kakor glede vsebine tega koraka. Objavo tega šestega odstavka v svetovnih listih, ko so se trajali razgovori med državami, so smatrali v Beogradu kot podhujanje zahtev Avstrije, Madžarske in Bolgarije in kot škodljivo ureditev vprašanja, glede katerega so se države Male antante in Balkanske antante tako zagledale pred novim dejstvom in novim položajem.

Reakcija v Beogradu je bila živahna. Jugoslovani ne dopuščajo nikakega izenačenja med ponovno oborožitvijo Nemčije in drugih razoroženih držav. Francija in Velika Britanija sta priznali Nemčiji enakopravnost meseca decembra 1932. Ti dve državi sta predvideli v svojem sporočilu iz Londona 4. februarja novo ureditev tega vprašanja, ki naj bi nadomestila peto poglavje versajlske pogodbe, ki je že doživelo. Če se Nemčija ponovno oboroži, pravijo v Beogradu, je za to krivda samo na zapadnih državah, in Italija je najmanj poklicana nastopiti zoper to, ker je ona najbolj favorizirala obnovo militarizma na Nemškem in prihod Hitlerja na oblast.

V nadaljevanju članka pravi Bourgoin, da se je Mala antanta zmerom borila za spoštovanje določb trianonske pogodbe in da je pozneje pri soodelovanju z Balkansko antanto delala na to, da se zajamči red od Donave pa do bližnjega vzhoda. Noben načrt vzhodnega pakta ali donavskega pakta se ne more izvršiti brez nje ali zoper njo. Avstrija, Madžarska in Bolgarska so tako na lojalni način doznale o odločnem stališču Male antante, da se nikoli niso upale postavljati jo pred dovršeno dejstvo. Revizionizem je poskušal doseči tisto, česar ni mogel doseči naravnost, po ovinkih: na inicijativo Italije, v čemer vidijo tudi manever proti stališču Male antante.

Toda stališče Male antante je neizpodbitno. Zadoosti je, da se vidi, kaj govore dejstva. Ukinitve vojaških klavzul saintgermainske mirovne pogodbe ne bi dala nikakega poročstva zoper Anshlusas. Avstrijska vojska je vzlic vsej svoji vojaški disciplini izpostavljena propagandi nacijskega nacizma in elementu, ki služijo v tej vojski, so bili pripravljeni tudi tvegati, da to zlo še poslabšajo. Schuschniggova vlada dobro pozna to hibo, zato je dala na znanje, da je vprašanje vojaške enakopravnosti zanjo stvar prestiža in da nikoli ne bo efektivno

mirnem stanju dvignila na število 100,000. Avstrijski generalni štab se še prav dobro spominja časov iz svetovne vojne, ko so nekateri "zanesljivi" polki morali paziti na "nezanesljive" polke. Dejansko je samo ena zapreka proti Anshlussu v sedanjem času, to je pa odločno izražena volja vseh prizadetih držav, da če treba tudi z orožjem zagotovijo spoštovanje statusa quo.

Dopisnik pripominja, da te nevarnosti sploh ni moči odstraniti drugače, kakor z ureditvijo stališča Italije do Male antante.

Nato govori dopisnik o Madžarski in poudarja, da se tudi tankaj širi vpliv hitlerjevcev. Dovolitev ponovne in splošne vojaške obveznosti na Madžarskem bi pomenilo centraliziranje revizionizma v srednji Evropi. Incident s šestim odstavkom izjave v Stresi je značilni in kaže, kako je vse vprašanje slabo postavljeno. Ob enem pa tudi kaže, kako si zapirajo oči pred dejanskim položajem. Ljudje se sklicujejo na pravi dopisnik, zoper stališče Male antante na logiko.

Dopisnik poudarja, da to delajo zlasti v Lodonu, čudna je pa, pravi dalje, ta logika, ki po eni strani protestira proti sklepu Nemčije, češ, da je enostranski, po drugi strani pa postavlja vprašanje ponovne oborožitve Avstrije, Madžarske in Bolgarske, ki naj se izvrši na prav tako enostranski način.

Na koncu pravi Bourgoin, da v Jugoslaviji pričakujejo, da se bodo z dejanji potrdila nekatera upanja, nastala v zvezi s sporazumom med Francijo in Italijo.

Dopisi.

New Baden, Ill.

To je moj prvi dopis iz tega kraja in upam, da ga ne boste zavrgli.

Delavske razmere so slabe, kakor vsepovsod. Po zimi smo delali po par dni na teden, iz za prvega aprila je pa tukajšnja majna zaprta. Kakor zgle-da, bomo imeli počitnice do druge zime.

Preteklo sredo, 8. maja, je bil tukaj pokopan rojak Joe Perušek. V soboto ponoči je bil poveljen od avtomobila, par ur potem je pa umrl. Bil je samec, 57 let star. Pred petnajstimi leti je prišel sem iz Nokomis, Ill. Tam ga rojaki dobro poznajo. Nam tukaj ni znano, če ima kje kakšne sorodnike.

Pozdravljam vse naročnike Glasa Naroda, posebno pa naše stare znanee in prijatelje v državi Utah, Michigan in Ohio. Pozdrav tudi Petru Zgagi, ker nam vedno kaj veselega pove.

S pozdravom

Mike Salesina.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA

JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berile

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

Naši v Ameriki

SOJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO NA DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVICE
IZ NASELBINE.

Pred tovarno Electric Vacuum Cleaning Company v Clevelandu je prišlo do manjših spopadov, ko je policija skušala spremljati skebe v tovarno, kjer so unijski delavci na štrajku. Med piketi je bil tudi Louis Brežič, ki se je menda dotaknil policista, ki je vodil skebo v tovarno. Policija je padla po mlademu Brežiču in ga odpeljala na policijsko postajo. Tu so ga obtožili napada na policista in radi ne-spodobnega obnašanja. Sodnik Addams je Brežiča našel krivim v obeh slučajih. Naložil mu je naravnost brutalno kazen, in sicer plačilo globe \$500 in v sedem mesecev zapora. Brežič je bil že odpeljan v prisilno delavnico, ko je sodniku prišlo na misel, da ni pravilno sodil, kajti tak-le sodnik, kot jih imajo v East Clevelandu ne sme obsoditi človeka za več kot 6 mesecev zapora. Brežič je bil potem še enkrat obsojen. Vse se je vršilo nezaslišno hitro. Od oinega časa, ko je bil Brežič aretiran, pripeljan pred sodnika, obsojen, odpeljan v prisilno delavnico, pripeljan nazaj, zopet obsojen, je minulo komaj tri ure. Brežič niti odvetnika ni dobil. Unija se je sedaj potegnila za njega in vršila se bo nova obravnava. Sodnik Adams je znan po svojih krutih obsodbah.

V Clevelandu je preminula Dorothy Arko, stara šele 26 let, poročena in mati dveh otrok. Ranjka je bila rojena v Ameriki. Bolehala je že od lanskega leta na vodenici.

Prejšnji teden je bil ubit v premogorovu v Lynch, Kentucky, kjer je bil uposlen zadnjih 14 let, rojak Frank Kužnik, p. d. Junkoč, samec, star 46 let. Doma je bil iz vasi Vr-bue, fara Dobrinje, na Dolenjskem.

"NORMANDIE" NA POSKUSNI VOŽNJI

Pariz, Francija, 11. maja. — Francozi so prepričani, da bo njihov največji in najhitrejši parnik "Normandie" dosegel hitrostni rekord na svoji prvi prekoatlantski vožnji.

Pri poskusnih vožnjah je vozil z naglico 31 vozljev na uro.

"GLAS NARODA"

posiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

GROZNO MAŠČEVANJE

Rodbini Petra in Krsta Bulajčiča v črnogorskem Grahovem, sta bili, dasi sta v sorodstvu, že dolgo časa v sovražstvu zaradi nekega pašnika. Ko je lani po končani gimnazijski maturi prišel domov Petrov sin Vojin in je nekega dne prignat ovce na oni sporni pašni, je priletel tjakaj Krsta in po kratkem prerekanju ustrelil Vojina, za kar je bil obsojen na 10-letno ječo. Vojinova mati Gospava pa se nikakor ni mogla zadovoljiti s tako obsodbo morila svojega sina in se je hotela sama maščevati za sinovo smrt. Nad Krstom se ni mogla, ker je v zaporu, otrok pa nima. Zato je sklenila, da se maščeje nad otroki njegovega pokojnega brata Marka. Mati Markovih otrok je izvedela za ta njen sklep, kar jo je toliko prevzelo, da se je obesila. Njena smrt pa ni omajala Gospavinega sklepa. Ko sta se 14. letni Stojan in 8-letni Velja brezskrbno igrala pri ovcah na pašniku, je prišla tjakaj Gospava z velikim nožem in zaklala Stojana. Mali Velja je pobegnil, ali ga je morilka dohitela, mu zasadila nož v hrbet potem pa mu še prerezala vrat. Oba otroka sta bila mrtva.

Gospava je nato odšla domov, izročila sosedu pismo za svojega moža, v katerem mu piše, da je morala maščevati sinovo smrt, in nato sama sebi zasadila nož v prsi. Težko ranjeno so jo prepeljali v bolnišnico, ali je malo upanja, da ji rešijo življenje. V bolnišnici si je zopet skušala vzeti življenje s skokom v globino na stopniščen.

Advertise in
"Glas Naroda"

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.30	Din. 300	\$14.40	Lir 500
\$11.75	Din. 500	\$22.20	Lir 1000
\$23.50	Din. 1000	\$176—	Lir 2000
\$47.00	Din. 2000	\$263—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoj.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$10.85
\$15.—	\$16.—
\$20.—	\$21.—
\$25.—	\$26.—
\$30.—	\$31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbine \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

POMLADNO PISMO.

Dragi moj Peter:

Sedaj smo sredi maja, najlepšega meseca, kar jih pomni zgodovina.

Ljubezen praznuje svoj praznik, le škoda, ker so tako mrzli večeri in je luna v tem mesecu dvakrat tako polna kakor ponavadi.

Blagor zaljubljenec in blagor tistim, ki se v tem mesecu pripravljajo na sveti zakonski stan, kajti junij bo mesec porok in ženitovanj.

To je pa tista kočljiva točka, o kateri Ti pišem in Ti razkladam svoje sree.

O svetem Gregoriju so se ptiki pomožili oziroma poženili, jaz sem pa še vedno sama in delam takorekoč škandal in sramoto vsemu svetu.

O Malem Šmarnu bom stara že osemindeset let, pa ni mam še nobenih posebnih izgledov za bodočnost.

Osemindeset let ni še nobena starost. To so za žensko takorekoč najboljša leta, ker je že vajena življenja in vsega.

Toda njega ni, njega od nikoder ni...

To se pravi, dosti jih je, le pravega noče biti od nikjer.

Po pravici Ti povem, Zgaga, da me je že res začelo skrbeti, kaj bo.

Od jutra do večera sem strašno zamišljena. Nobena reč mi več ne diši. Zjutraj s težavo použijem par skodelice kave, potem mi pa do opoldne ne gre prav nobena jed v slast.

Oh, kako sem véasi ljubila makarone, katere me je naučil kuhati in jesti tisti, ki je bil dve leti, tri mesece in sedemnajst dni solnce mojega življenja.

Odkar je šel neznankom, so mi pa tudi makaroni zabrsnili.

Če te drugega ni, jih moram jesti, pa mi gredo bolj nazaj nego naprej, in neprestano moram jokati.

Po mojem mnenju je to ranjena ljubezen.

Večerja mi pa tudi ni dosti mar. Krompirja se nabašem in če je še kaj od mesa, pa je konec vsakdanjih sladkosti.

Po večerji pa sedem k oknu in se zamislim v pomladno noč.

Najprej sedim v parlorju in gledam na cesto, kjer se izprehajajo zaljubljeni pari, nato pa grem v kuhinjo in strmim na jard, kjer si razodevajo mačke in druge domače živali svoje ljubezen.

Mesec se vozi po nebu in mi poredno mežika kot bi hotel reči: — No, kaj pa steboj? Ali ne bo nič?

Tako sem jezna in obupana, da bi se najraje od jeze pojedla, pa se v obupu vržem na posteljo, kajti ko sem se zadnjič tehtala, mi je pokazal cagar stopetinosdeset funtov.

Predolgo bi se morala pojedati in zato raje od jeze zaspi.

Noči se pa grozno bojim, dragi moj Zgaga! Mučijo me strašne sanje. Strašne in resnične.

Sanja se mi, da sem sama, popolnoma sama na svetu, da je vsepovsod sama puščava, da ni nikjer nobenega živega bitja, sredi te puščave sem pa jaz silno osamljena.

Vsa potna se prebudim, začnem tipati in šlatati okoli sebe, slednjič se pa moram v svojo grozo prepričati, da so bile sanje resnične...

Sama, sama...

Vidiš, dragi moj Zgaga, to je usoda ženske, ki je vedno posteno živeča... To je usoda ženske, ki se ni nikdar brigala za moške...

Konec pisma je nečistljiv, ker so padale na črke debele solze, se zmehčale s tinto in napravile packo.

Pri najboljši volji niti podpisa in naslova nisem mogel razbrati.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vselej naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo ceno.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zaostavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

"SMOLA"

Neko spomladansko nedeljo sem se namenil na Gorenjsko. Počasi sem korakal na šišenski kolodvor k tedanjemu sedmemu vlaku, si kupil karto in se usedel v prvi vagon. Bil je prazen in tudi ni bilo pričakovati velikega navala, ker se je večina potnikov odpeljala že zjutraj s turistovskim vlakom. Usedel sem se v kot oknu in motril prihajajoče potnike. Posebno pozornost mi je zbujala družica treh mladih deklic in starejšega gospoda, ki je utegnil biti njihov oče. Kakor sem se pozneje prepričal, se nisem varal. Ta družica je bila prav dobre volje. Starejši deklici sta se oklepali gospoda, mlajša pa je stopala pred njimi, držeča v roki precej velik, s papirjem ovit šopek, iz katerega je bilo videti nekaj nageljnov in zelnja. Z glasnim smehom je korakala četvorica naravnost proti mojemu vagonu ter z otroško gibčnostjo vstopila vanj.

"Tati, tu sem v kot sedel," je dejala najmlajša in ga tudi že posadila, baš meni nasproti same pa so se posedle poleg njega. Trenutek za tem se že oglasi srednja in pravi:

"Tu ni prijetno, tati, pojdivo rajši na drugo stran!"

Kakor na povelje, so se vse tri presedle in dobri tati je seveda kobacal za njimi. Ne bi naštel več kot do pet, pa že se oglasi starejša:

"Veste kaj, dosti bolj prijetno je bilo tam, kjer sem sedel prej, pojdivo nazaj!"

"No, pa nazaj!" so vzkliknile vse in stale so že ob prejšnjih prostorih. Tudi tati se ni prav nič obotavljal, ampak sročen, da more ustreči svojim ljubljankam, jim je s prijaznim nasmehom priklinal ter sedel na svoj prvotni sedež v kot, poleg njega pa je sedla srednja.

"Fina, ti že ne boš sedela pri tatku, kar stran pidi, tam bom sedela jaz," zankaže mlajša, pogleda starejšo, ki je popravljala šopek na polici, dostavi:

"Kaj ne, Roza, da naj bo tako."

"Kaj ne, Roza, da naj bo tako."

"No, pa se prosedi, Fina, saj veš, da hoče ta otrok imeti vedno prav."

"Roza, ti pa sedi tu poleg mene!" jo vabi Fina.

Sedaj po poznam vse tri, sem si mislil, in glede let bi jih ocenil takole: Flora je imela deset, Fina dvanajst in Roza kakih štirinajst let, pa vem, da se nisem prav nič zmotil.

Ko so se do dobrega usedli in vsaj malo pomirili, seže tati v žep in prinese kovinasto, na vseh koncih in krajih obtočeno dozo za cigarete ter vzame iz nje "Zeto", ki jih bržkone puši običajno. Valja jo med prsti, da leze iz nje tobak na obeh koncih, odtrga ga previdno in spravi to "fuzarijo", tako smo ta iztisek svojčas imenovali, nazaj v skatlo. Je bil pač varčen človek, saj si nahrani na ta način pri starih, petih cigaretah tobaka za eno celo, ki si jo zvije potem pri prvi priliki. Nato si jo prižge in puha dim v vsej svoji vidni zadovoljnosti predse v zrak.

"Tati, meni je pa žal, da ni slišala z nami tudi mamica," — pravi Fina.

"Meni tudi, meni tudi, hitita zadržati še ostali sestrici."

"Tudi meni bi bilo ljubše, ko bi bila tu med nami," pravi tatek, "toda, saj veš..." iztegne desno roko in pomenca s palecem, kazalcem in sredincem. "Saj sem že za nas štiri pri svoji masni uradniški plači zbiral in štedil te novčice, skoro pol leta. Ker je bila pa mamica že lani na godovanju naše babice, je sama izjavila, da ostane za letos doma in pojde v našem imenu popoldne v Šenklašč, ko se vrne, pa si natoči skodelico kave, ki je ostala od zjutraj in opravljena bo. Mi pa naj se le dobro pozabavamo, je dejala in voščimo babici tudi v njenem imenu vse najboljše."

"Tati, ali nas prideta dedek in babica čakat na kolodvor?" vpraša Roza.

"Ne, babice ne bo, saj mora vendar kuhati in pripravljati kosilo, pač pa pride dedek, vsaj tako mi je pisal," odgovori tati.

"No, pa vsaj da pride dedek, težko ga že čakam, imam ga pristrmo rada," pripomni Flora in nadaljuje:

"Gotovo pripelje s seboj tudi "Fidela". Glej, imam tu

za tega prijaznega kužeta že pripravljen trak za pentljo, ki mu jo navežem na ovrtašnik," vzame iz svoje torbice rdeč svilen trak in ga pokaže.

"Jaz ga imam tudi, toda modrega," pripomni naglo Fina.

"Nič ne de, bo imel pa kar dvojce pentelj, bo še bolj 'nakecan'," pravi Roza.

"Tati, poslušaj!" zove Flora. "Ne morem ti povedati, kako se že veselim obeda, ker je naša babica res imenitna kuharica. Skuhla ti že tako božanstveno juho, da v Ljubljani ne dobiš nikjer take. Ali se spominjaš lanskih žlikrofov? Ali niso bili 'za bogove', kakor pravi naš stric, kadar mu kaka jed posebno ugaja?"

"I, seveda je tamkaj juha tako dobra, ker je tudi meso dobro. Pomisli, tam se pasejo krave na planinah, ne pa po ravnini, kakor pri nas okrog Ljubljane, ko ni nikjer primerne paše," utemeljuje Flora.

"Spominjam se pa, kaj je trčila naša mamica, da od kravjega mesa namreč ni dobra juha. Kaj ne tati, da ne!" zatrjuje Fina.

"Ali otroci, babica kupuje vendar vedno le meso od pitanih volov," pojasnjuje tati.

"Jaz pa se veselim le telečje pečenke," poseže v pogovor Flora. "Ta je tako sočna, da se kar raztopi v ustih. Oh, kako je dobra!" začmoka in se pogladi z obema rokama po prsih navzdol ter nadaljuje: "Gotovo ima žival tamkaj zato tako fino meso, ker prihaja s planin tako čist, osvežujoč zrak!"

"Pa solatice, ta, ta je šele izborna! Ljubljanska solata naj se skrije! Vse ženske na trgu jo otipavajo, kakor more biti potem kaj prida! Tudi dež, ki jo zaliva, je v teh planinskih krajih ves drugačen, svež, je to prava planinska voda!" modruje Roza.

"Najbolj pa se veselim potice, gosto posute s sladkimi rozinami; to je krona vseh jedi," trdi Flora in nadaljuje: "To bo kosilo! Škoda, da nimam dveh želodecev!"

Tatiju je bil ves razgovor zelo všeč, saj je s svojim ljubljenskim hčerkami vred že vnaprej užival vse dobrote, ki

(Nadaljevanje na 4. strani.)

LJUBEZEN ALI DENAR!

Na Dunaju se je završil te dni nenavaden atentat, ki je veljal osebi privatnega docenta na medicinski fakulteti dr. L. Kraula. Kraul, ki je specialist za ženske bolezni, je stopil zvečer okoli pol sedmih iz hiše v Spitalgasse, kjer ima privatno ordinacijo. Ko je bil na ulici, je planila proti njemu ženska, ki je vihnila v roki samokres. Namerala je cev orožja proti zdravnikovi glavi in trikrat ustrelila. Dr. Kraul je imel dovolj prisebnosti, da se je skril za avtomobil, nato pa jel bežati. Beg mu je oteel zdravje in življenje. Ze pri tretjem strele ženska spoznala, da strelja zaman in je ustrelila v zrak, nato pa je obrnila revolver proti sebi ter ustrelila dvakrat. Z eno kroglo si je preluknjala želodec. Zdravnik, ki mu je malo poprej stregla po življenju, jo je dvignil s tal, položil v avto in jo odpeljal v bolnišnico, kjer so jo zdravniki operirali, tako da je že izven nevarnosti.

Policiji, ki je zaslila napadenega dr. Kraula, je doktor pripovedoval to-le: Leta 1927, ko je bil zdravniški asistent na kliniki dr. Pehana, je ležala tam tudi pacientka Grunerjeva iz Prage. Iz tega poznanstva se je leto dni pozneje izcimilo ljubavno razmerje, katerega je dr. Kraul l. 1929 prekinil. Grunerjeva se je vrnila v Prago, on pa je ostal na Dunaju. L. 1930 je dr. Kraul odpotoval v Ameriko, kmalu nato se je vrnil nazaj na Dunaj. Tedaj se je Grunerjeva pojavila zopet pri njem ter ga je bodrila, naj jo vzame k sebi.

Zdravnik ni hotel obnoviti razmerja, naker je Grunerjeva zahtevala od njega gnotno podporo. Dr. Kraul je bil dovolj melah, da je popustil in ji skrozi 22 mesecev plačeval mesečno po 100 šilingov podpore. Letos v marecu pa je podpore ustavil. Grunerjeva se ni mogla pomiriti. Pisala mu je nesramna izsiljevalna pisma in je zahtevala od njega domstno rento. Ker pa se ni vdal, ga je zdaj napadla s samokresom.

Poizvedovanja so dognala, da je bila Grunerjeva nekaj časa internirana v Steinhofu pri Dunaju. Kjer je bila šele pred nekaj tedni odpuščena proti reverzu. Zdaj jo bodo morali zaradi eksaltiranosti pač postaviti pod strožje nadzorstvo.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

9

Dospevši v trg, je vprašal po doktorjevem stanovanju; pokazali so mu ga in napotili s je tja. Ko je vstopil, je začutil, da se ga polasča ona suženjska ponižnost, kakor jo nepismeni reveži občutijo v bližini kakoga gospoda učnega človeka, in pozabil je vse govore, ki si jih je bil pripravil, toda pogledal je koprne in se znova osrečil. Vstopil je v kuhinjo vprašal služabnico, ali bi mogel govoriti z gospodom doktorjem.

Ona je pogledala kopune in, vajena podobnih darov, iztegnila roke po njih, dasi jih Renzo odmišljal, ker je hotel, da bi jih doktor videl in bi vedel, da je nekaj prinesel. Ta vstopil v hipu, ko je ženska rekla: "Dajte sem in stopite naprej."

Renzo se je globoko priklonil; doktor ga je ljudomilo sprejel ter ga z besedami: "Pridite, sinko!" povabil s seboj v pisarno. Bila je to velika soba, ki so ji po treh stenah bile razvrščene slike dvanajstih rimskih cesarjev, četrto pa je zaslinal velik predalnih starih in zaprašenih knjig; na sredi je stala miza, obložena z napisanimi zagovori, prošnjami, knjižicami, razglasi, s tremi ali štirimi solicami naokrog, na eni strani pa naslanjač z oslonami za roke, z visoko, štirioglasto hrbtno oslonjo, končujočo se na oglih v dva lesena okrasna, ki sta se dvigala v obliki rogov, prevlečeno s kravjo kožo in obito s širokimi ploščicami, izmed katerih jih je več že davno odpadlo, tako da so prosto štrleli ogli prevleke, ki se je tu in tam vihal v zavoj. Doktor je bil v domači obleki, to je v zdaj že čisto obnošeni togi, ki mu je pred mnogimi leti ob slovesnih dneh služila pri zagovorih, ko je šel v kaki posebno važni pravdi v Milan. Zaprl je vrata in osrečil mladeniča s temi-le besedami: "Sinko, povejte svojo zadevo."

"Rad bi z vami spregovoril zaupno besedo."

"Poslušam vas," je odvrnil doktor, "govorite." In sedel je udobno v naslonjač. Renzo je stal pokonci ob mizi, eno roko je imel v oglačen klohub, ki ga je z drugo vrtel, in je začel znova: "Rad bi izvedel od vas, ki ste študirali..."

"Povejte mi stvar, kakor je," ga je prekinil doktor.

"Ne smete mi zameriti; mi ubogi reveži ne znamo dobro govoriti. Rad bi torej vedel..."

"Ti blaženi ljudje! Vsi ste taki: mesto da bi povedali svojo stvar, hočete vpraševati, ker imate že svoje načrte v glavi."

"Ej, ej!" je dostavil nato. "Vi ste si pa dali odrezati šop. Ravnali ste previdno; vendar ker ste se hoteli zaupati mojim rokam, ni bilo to naravnost potrebno."

Da razumemo to doktorjev izpad, je treba vedeti ali se zopet spomniti, da so v tistem času razbojniki po poklicu in vsakovrstni malopridneži nosili dolg šop, ki so si ga kakor naličnik potegnili na obraz, kadar so koga naskočili, kadar se jim je zdelo potrebno, da si izpačijo obraz, in je podjetje bilo tako, da je zatevalo istočasno moč in previdnost.

"Zares, kot reven sin," je odvrnil Renzo, "nisem nikoli v svojem življenju nosil šopa."

"Ne bova naredila ničesar," je odgovoril doktor in stresel glavo z nasmehom, ki je bil napol hudoben, napol nestopen. "Če mi ne zaplate, ne bova naredila ničesar. Kdor pravi doktorju laži, glejte, sinko, je luteč, ki bo povedal renico sodniku. Odvetniku je treba vse jasno povedati: naša skrb je potem, da jih zmedemo. Če hočete, da vam pomagam, mi morate vse povedati, od a do ž, kakor bi imeli srce na dlani, kakor spovedniku. Imenovat mi morate osebo, od katere ste dobili nalog; seveda bo to kaka ugledna oseba, in v tem slučaju pojdem k njej in opravim čin dolžnosti. Ne porečem mu, glejte, da ste mi vi povedali, da vas je on najel; zanesite se. Porečem mu, da prosim njegove zaščite za ubogega, obrekovanega mladeniča. In z njim ukrenem potrebne dogovore, da zadevo pohvalno izpeljem. Razumite dobro, da s tem, da reši sebe, reši tudi vas. Če bi pa ta nepremišljenost bila vsa le vaša, nič za to, ne umaknem se; izvel sem že druge iz hujših zadreg... Če le niste razžalili kake ugledne osebe, se razume."

Medtem ko so doktorju vrele vse te besede iz ust, ga je Renzo gledal z zamaknjeno pazljivostjo, kakor gleda teleban na trgu komedi-

janta s čašo in kockami, kako si najprej baše v usta prejo in prejo in prejo, nato pa brez koneca vleče ven trakove in trakove.

Ali ko je razumel, kaj hoče doktor povedati in kakšno dvomnje se je zaletel, mu je pretrgal trak v ustih, rekoč: "Oj, gospod doktor, kako ste vi to razumeli? Stvar je čisto narobe, Jaz nisem nikomur grozil; jaz ne počenjam takih stvari. Le vprašajte po vsej občini, izvedeli boste, da nisem imel s pravico nikoli nič opraviti Malopridnost so drugi meni storili; in zdaj prihajam k vam, da izvem, kaj naj storim, da pridem do svoje pravice; praz zadovoljen sem, da sem videl tisti razglas."

"Vraga!" je vzkliknil doktor in široko razprl oči. "Kakšne kolobocije mi delate! Saj pravim: vsi ste enaki. Ali res ne morete svoje stvari jasno povedati?"

"Oprostite, saj mi niste dali časa; zdaj povem stvar, kakor je. Vedite torej, da bi se jaz bil moral danes poročiti," in tu je postal Renzo glas razburjen, "da bi se jaz bil moral poročiti danes z mladenko, s katero sem govoril od zadnjega poletja; in danes, kakor pravim, je bil dan, ki smo ga določili z gospodom kuratom, in bilo je že vse urejeno. Ali mi zdaj ne pride gospod kurat z nekakšnimi izgovori... Dovolj, da vas ne bom dolgočasil: jaz sem ga prisilil, da je govoril jasno, kakor je bilo pravilno; in on mi je priznal, da mu je bilo prepovedano izvršiti to poroko, drugače da bo ob življenje. On Rodrigo, ta preobestnež..."

"Pojdite, pojdlite!" ga je brž prekinil doktor, namrščil obrvi, zavilal rdeči nos in zvil usta. "Le pojdlite! Ne lomite mi glave s takimi izmišljotinami! Imejte le med sabo take pogo-vore, vi, ki ne znate pretehtati besed, in ne razdirajte jih s poštenim človekom, ki pozna njihovo ceno. Nehajte, nehajte; ne veste, kaj govorite. Jaz se ne mešam z dečaki; nočem poslušati takga govorjenja, tako nepremišljenega čeljustanja."

"Prisegam vam..."

"Nehajte, vam pravim. Čemu mi bodo vaše prisege? Mene to nič ne briga: umijem si roke." In začel si jih je drgniti, kakor bi si jih umival. "Naučite se govoriti; to nikakor ne gre, da postene človeka tako presenetite."

"A poslušajte, poslušajte," je ponavljal Renzo zaman; doktor je neprestano vpil ter ga z rokami potiskal proti vratom; ko ga je pritiral do tja, je odprl, poklinal dekle in rekel: — "Vrnite takoj temu človeku, kar je prinesel; jaz nočem ničesar, nočem ničesar."

Ves tisti čas, odkar je bila v hiši, ni ženska še nikdar izpolnila podobnega ukaza; zdaj pa je bil ta izrečen s tako odločnostjo, da se ni prav nič obotavljala in je ubogala. Vzela je tiste štiri uboge živalce in jih dala Renzu z zaničljivo pomilovalnim pogledom, da se je zdelo, kakor bi hotela reči: To si jo moral pošteno polomiti.

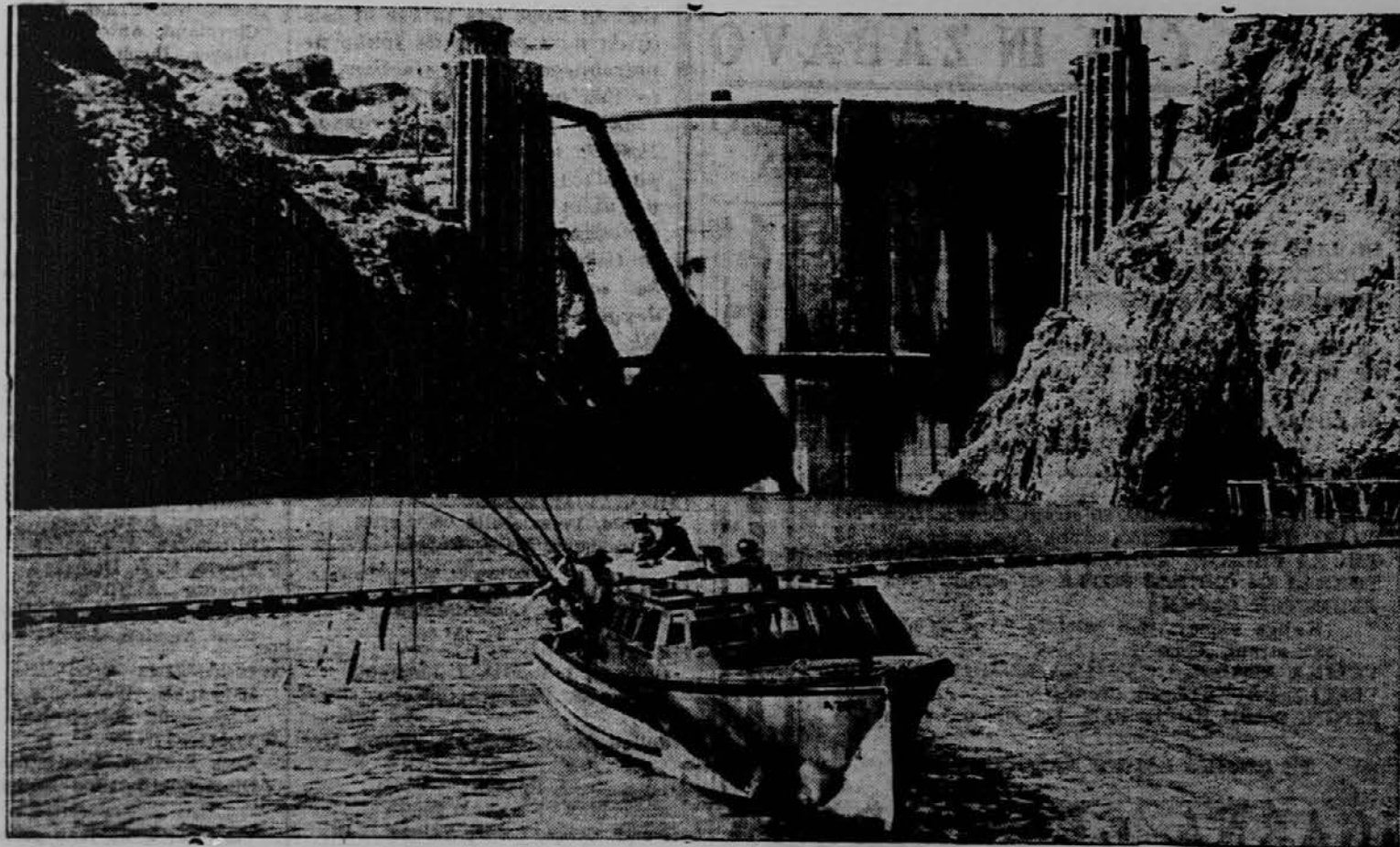
Renzo se je hotel vljudno obotavljati, toda doktor je bil nepremagljiv in mladenič je moral, osupel in jezen kakor še nikoli, vzeti zavrnjene žrtve in se vrniti v svojo vas, da pove ženskama, kako imenitno je izpeljal svoje poslanstvo.

(Dalje prihodnjik.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Največji nasip na svetu je zaustavil reko Colorado, ki se sedaj zbira v ogromno jezero. Vodo iz tega jezera bodo porabili za namakanje. V ospredju je ribiški brod na jezerni, v ozadju pa glavni nasip.

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

— Pardon, — pravi baron Kredel in zopet zaigra blesk v njegovih očeh. — Ako vam morem na kak način biti na uslugo, milostljiva gospa — tudi jaz grem v Berlin k zaključni seji državnega zbora, tukaj se moram zopet enkrat pokazati, bil sem namreč medtem v Indiji. Kdaj odpotujete, ako smem vprašati?

— Ničesar nimam zamuditi — mogoče jutri opoldne — ali pojutrišnjem.

— Lepo — ravnal se bom po vas. Ali ste že kaj odločili glede današnjega večera? Kupil sem si ložo v operi, gostuje Bellicionijeva —

— O, — vzklikne Karolina, — to bi me zanimalo. Še sem prosta in hvaležno sprejemem, ako me hočete vzeti s seboj.

— Posebna čast, milostljiva gospa. Potem predlagam, da se o pol sedmih dobiva na hodniku.

— Rada.

Baron Kredel ji poljubi roko in Karolina se z dvigalom odpelje v svoje nadstropje. Nekaj ur hoče še počivati. Fani Furmanovi je obljubila obisk med četrti in peto in ob polsedmih bo že zopet morala v opero. Le malo časa bo imela za večerno toaletto.

Baron Kredel se tudi ni pomladil. Vendar pa je še vedno imel nekaj razposajenega v svojih zanimivih, razoranih potezah in poželjiv plamen v iskajočih očeh. V Baden-Badenu jo je kot dekle na svoj zaljubljen stricev način dodobra ozdravil in se je nato umaknil, ko je Flavigny zmagonosno stopil v ospredje. Na vsak način ga je mogel še vsakdo trpeti, je sicer v velikem uživanju nekoliko propadel, toda bil je odličan v svojem mišljenju, tudi ne brez duhovitosti, poleg tega pa zelo bogat, lastnik na milijone vrednih tovarov za barve in slavnih vinogradov ob Reni — in slednjič že nekaj let vdovec brez otrok. Njegovo prijateljstvo je bilo že nekaj vredno — saj škodovalo ni, ako je kdo to prijateljstvo držal gorko.

Voznja k Fani Furmanovi se zdi Karolini brez konca. Jezila se je, da je svakinji obljubila obisk, toda je bila zopet preveč popustljiva, da obljube ne bi držala. Tragična usoda uboge gospe ji je segala do srca in ker je tudi v tem slučaju pokazal Ervin svojo neupogljivo strogost, je bil za Karolino ganljivo zmagovalni občutek, da je mogla kaj popraviti na njegovi žrtvi.

Po dolgi vožnji skozi nenavadno zavite in temne ulice, čez mostove temnih in ozkih potokov in mimo majhnega tržišča so sočivje se vstavi voz pred majhno, umazano rmenno hišo. Medtem se jet udi že nebo zmrčilo, nekaj težkih deževnih kapelj pade Karolini na lica, ko izstopi, in s seboj ni vzela dežnika. Naglo plača kočjaž in steče v hišo. Tri stopnice, ji je rekla Fani. Bile so škripajoče lesene stopnice, na katerih je škripal pesek pod podplati. V tretjem nadstropju je stanovalo več strank: knjigovez, perica in izboljševalka čipk, in to je bila gospa Fani Furman.

Fani odpre in Karolino med prisrčnimi pozdravi pelje v snažno sobo z veliko mizo med oknom. Miza je pogrnjena z belim platnenim prtom, ki je bil že starejšega izdelka. Lep, kaka tri leta star fantek se igra na tleh z majhno omario.

— Glej, — pravi Karolina, — to je mali Paul! ... Skloni se k dečku, ga poboža po licih, ga pogladi z roko po temno plavih laseh ter mu pravi nekaj ljubeznivih besed. Paul jo začuden gleda s svojimi velikimi otročimi očmi ter zategne ustnice v vesel nasmeh, kot bi bil vesel lepe tete. Karolini se zdi ta ljubeznivi obrazek krasen. Otroka dvigne in ga poljubi. — Tako sladke je, — pravi, — Rolf se malo smeje, ni kot sem jaz, vedno mi napravi utis, kot bi se za celi svet ne zmešnil. Oba fantka bi bilo treba djati skupaj, da eden na drugega vplivata, to bi dalo dobro izmenje ...

Nato pa pogleda na mizo.

— Ali je to tvoj posel, da popravljaš stare čipke? — vpraša Karolina. — Mučno delo, kaj ne?

— Da, in ž njim tudi kvariš oči, — odgovori Fani. — To delo zahteva učenja, ker se mora človek prilagoditi tačasni tehniki; to ni navadno šivanje ljukenj v navadnem pomenu je skoraj umetnost. Toda delo je za silo plačano — in to je tudi moj edini zaslužek.

Karolinin svetli obraz se pomrača. Pri vsaki tožbi človeka je čutila bolečino v srcu.

— Ali iz bankerota svojega moža nisi mogla ničesar rešiti?

— Nič, Karolina. Toda sedi. Ali ne bi odložila?

— Hvala, Fani, imam le malo časa ... Gleda proti oknu. Dež udarja na šipe. Sede na majhni divan. — O, Bog, to vreme, — vzdihuje. Nato pa tavajo njene misli zopet dalje. — Spominjam se Furmana, — nadaljuje, — Videla sem ga samo enkrat, takrat na moji poroki, toda še vedno mi je v dobrem spominu. Izgledal je bolj kot kak učenjak in prav nič kot hladni trgovec.

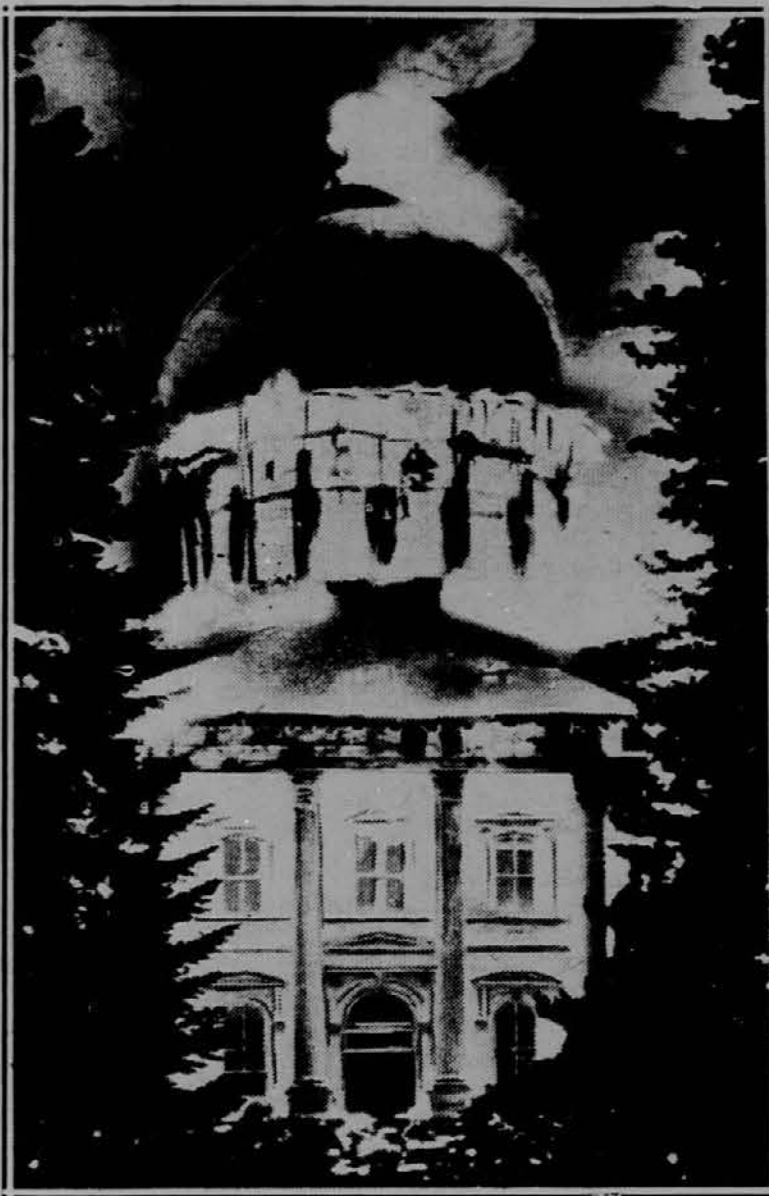
— To tudi ni bil, — odvrne Fani in postavi stol poleg divana. — Nikdar ni znal računati, ni bil praktičen in ni imel sreče. Pa pri vsem tem ... No, da, tedaj z Ervinom ni mislil tako resno. Goljufati ni hotel, niti v mislih ne; bil je skozi in skozi pošten, pa je bil tudi fantast in je veroval že v uspehe, ako so še viseli v zraku.

— Kakor pri zadevi glede čaja, — pripomni Karolina in pogleda fantka, ki je postavljajl kocke in pri tem govoril sam s seboj.

Fani prikim.

— Da, da, — bilo je nekaj govorjenja o uvozu južnoameriškega čaja, mate, za katerega je hotel Ervin osvojiti Evropo. Meni ni ugajal, toda je baje zelo zdrav, tam pa je sploh narodna pijača. Ervin je ustanovil tvrdko, France pa je prevzel generalno zastopstvo za Evropo. France se je tudi pošteno potrudil in je prejel od vseh strani zagotovila in glej, na to se je zanašal, in tkaj je napravil napako — dobro, bila je napaka, na vsak način ni bilo pra v — in je Ervinu pokazal kot pogodbe, kar pa so bile samo pogojne obljube. To je bilo v času, ko je potreboval denar, vedno je bil v denarnih zadregah, in Ervin mu je poslal ček za precejšnjo vsoto in je bil svedra razjarjen, ko se je izkazalo, da je bila cela trgovina z

KAPITOL DRŽAVE OREGON V PLAMENIH

Ta neobičajna slika predoča kapitol države Oregon v plamenu. Ogenj se je širil s tako naglico, da ognjegasci niti važnih spisov niso mogli rešiti. Povzročena škoda znaša več stotisoč dolarjev.

maté čajem zavožena špekulacija. Saj ga poznaš. Takoj je brzojavno grozil z odvetnikom in v svoji stiski je France posegel po revolverju. Tako je bilo.

— Nekaj takega mi je tudi Ervin povedal. V svojem občutku pravice je ravno tako trd, kot ... O, da, je zelo, zelo trd človek! Saj tebe mu ne bi bilo treba pustiti sedeti v bedi, saj si bila nedolžni del pri nesrečni aferi ...

(Dalje prihodnjic.)

VOLČJAKI V LEDENI PUŠČAVI

S severnega kota Kanade lometrov dolgo pot in prestala poročajo o dveh nesrečah, ki so ju zakrivali volčji psi, ki so doma v ledenem severu in ki so za tamkajšnjega človeka silne važnosti. Blizu najbolj sverne policijske postaje na polotoku Bache, kakih 1000 km južno od svernega pola, je Eskim ubil svojega tovariša zaradi psa. Blizu policijske postaje Shesterfield ob zalivu Hudson so vprežni psi napadli ženo nekega policista in jo tako obgrizli, da je nekaj dni nato umrla. Z ozirom na ti dve nesreči ameriški časopisi poročajo o veliki važnosti volčjih psov, ki jih uprežajo v sani in brez katerih bi bilo življenje na skrajnem severu za človeka skoroda nemogoče. Takole pišejo:

V okolici policijske postaje na polotoku Bache so že več tednov divjali veliki viharji. Ledena vihra je brila po neskončnih snežnih pustinja in človeku skoro onemogočala bivanje na prostem. Policijski stražniki, ki so postavljeni v ta ledeni kot zemlje, se stiskajo v svoji stražnici okrog žareče ledene peči, pa so vendarle zaviti v kožuhe; zakaj toplota iz žareče peči ne more pregnati ledenega mraza, ki sili v sobo skozi špranje pri oknih in vratih. Naenkrat se od zunaj zasliši hripav pasji lajež. Takoj nato nekdo glasno potrka na vežna vrata. Zunaj stojita dva moža, ki se komaj še držita na nogah. Peljejo ju v sobo k gorki peči, ponudijo konjaka in drugih okrepčil, vendar sta si še čez nekaj ur opomogla. Njuno prvo vprašanje je bilo, kako se godi njunim psom. Policiisti jima smeje pripovedujejo, da so psi že davno oskrbljeni, da so se pomirili, ko so polhlastili nekaj kosov mesa.

Oba tujea sta s tem pojasnilom bila močno zadovoljna. V silnem mrazu sta s svojo pasjo vprego prepotovala več sto kilometrov dolgo pot in prestala hude napore. Ker med potjo nista mogla loviti, sta zadnje dni trpela veliko pomanjkanje. Da bi svoje uprežne pse ohranila pri moči, sta jih hranila s tistim živčevjem, ki je bil njima namenjen, tako da sama nista imela ničesar. Kljub temu so pa tudi psi zadnjih pet dni grozno stradali. Z zadnjimi silami so privlekli sani do policijske postaje ter tako rešili življenje svojih gospodarjev.

Ko so jima policisti pozneje pripovedovali, kako je Eskim ubil Eskima zaradi psa, se nista čudila, saj sta sama najbolje vedela, kako dragocena žival je uprežni volčji pes. Po-

boj med obema Eskimoma pa se je takole dogodil:

Eskima sta s svojo pasjo vprego potovala proti polotoku Bache. Za prazen nič sta se med potjo sporekla. Eden izmed njih je v jezi zgrabil sekuro in z njo ubil tovariševega psa. To pa je drugega tako razkačilo, da je pograbil puško in onega ustrelil, sam se je pa izročil policiji.

Kako visoko v tistih krajih cenijo vprežnega psa, je najbolj razvidno iz tega, da skoro nikdar ne ustrelje psa, četudi je popadel kakega človeka in bil še tako hudoben. V žilah teh velikih in močnih psov se pretaka sicer volčja kri, so pa kljub temu do skrajnosti požrtvovalni in ubogljivi. Če jih pa tare lakota, podivjajo ter napadajo celo svojega gospodarja. Psi, ki so v Shesterfieldu napadli policistovo ženo, so bili docela sestradani in upelani. Drugim ljudem se je posrečilo, da so pobesnele živali odgnali od napadene ženske, ki je pa pozneje umrla. Toda niti enega psa za to niso ustrelili.

Pasja uprega je na skrajnem severu še danes glavno prometno sredstvo, četudi tudi tukaj že brenče letala. Toda letala so le za bogate popotnike, za špekulante z zemljišči, za nadzor-nike zlatih rudnikov in za vladne uradnike. Večji del sever-jaskih naseljencev, ki so lovci, kupčevalci, misijonarji in policisti, pa morajo še vedno uporabljati sani, katere vlečejo psi. In izgubljen je vsakdo, ki se vozi s tako uprego, a mu med potjo psi obnemorejo. Navadna pasja vprega lahko vleče do dvajset stotov težko breme, in sicer precej naglo.

Zato je kaj razumljivo, če se ondotni severnjaki tako silno boje nevarnih pasjih boleznih, ki rade nastopajo v razdobju več letu i pobere večino velikih volčjakov. Brez tega psa pa je v teh severnih krajih nemogoče lov in nemogoče vsako potovanje. Zaradi tega pa takrat, kadar pasje bolezni uničujejo pse, tudi ljudje umirajo za lakoto. Popotnik, ki je bil tako nesrečen, da je njegove pse med popotovanjem prišla pasja bolezen, je lahko srecen, če se kdaj vidi človeško bivališče. Kanadska vlada je vse mogoče poskusila, da bi preprečila pasje bolezni, a se še ni posrečilo dognati vzroka. Volčjaki so posebno važni tudi za policijo, katera jih ima kar 500 na razpolago. Posamezne policijske sani s pasjo uprego prevoziho na leto več tisoč kilometrov.

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO

NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALI	72 strani.	Cena	30
GODČEVSKI KATEKIZEM	61 strani.	Cena	25
HUMORSKE IN GROTESKE	180 strani.	Cena	30
	Trida vez.	Cena	1.-
12 KRATKOČASNIH ZGODBIC	72 str.	Cena	25
PO STRANI KLOBUK	159 strani.	Cena	50
POL LITRA VIPAVCA	spisal Feigel, 136 str.	Cena	60
PREDREŽANI, PREŠERN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU	118 strani.	Cena	25
SANJSKA KNJIGA		Cena	60
SANJSKA KNJIGA		Cena	30
SLOVENSKI ŠALJIVEC	90 strani.	Cena	40
SPAKE IN SATIRE	150 strani.	Cena	90
TIK ZA FRONTO	150 strani.	Cena	70
TOKRAJ IN OKRAJ SOTLE	67 strani.	Cena	30
TRENUTEK ODDIHA			
(Knjiga vsebuje tudi Sologno "Vse naše").			
	180 strani.	Cena	50
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA		Cena	150
VESELE POVESTI	79 strani.	Cena	35
ŽENINI NAŠE KOPENE	111 strani.	Cena	45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

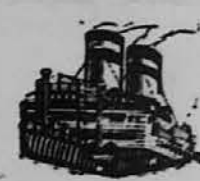
216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

"SMOLA"

(Nadaljevanje s 3. strani.)

jih bodo deležni dames opoldne, zato se je zadovoljno smehljal in pušil svoje cigarete dalje drugo za drugo. Končno pa se je vendar-le oglasil in opozoril:

"Kaj pa piščančki, ocvrti, kaaaaj? Hahaha!"

"Pa res, pa res!" zaklicjejo vse hkrati.

"Na te bi bili skoro pozabili," dostavi Fina.

"Pa še kako so dobri, nebeski," izpopolnjuje Flora.

"Oh, ta fina ocvrta skorjica, rumena, kar hrusta pod zobmi, in to okusno, mehko meso!" pri tem zaokroži drobne svoje ustnice v malo šobico ter prav slastno srka: vssss...

"Gotovo bo tudi kak fin kompot, saj je bil lani tudi," dostavi Roza.

"Boste videle, punce," pravi Fina, "da dobimo tudi kako posebno dobro tortico!"

"Oh, kako počasi vozi ta vlak, rada bi že sedela pri nizi; kar sline se mi cedijo, da jih komaj sproti požiram," toži Flora.

Jedva pa je izpregovorila zadnje besede, ko je že vstopil sprevodnik in prijazno poklical:

"Vozne listke, prosim!" ter se vstopil baš pred malo, razigrano družbico.

Tati seže v žep in mu malomarno izroči štiri listke. Sprevodnik jih pogleda, pogleda gospoda, gospodičnice, pa zopet vozne listke in oznani:

"Ta listki so za v Kamnik!"

"Da!" odgovori samozavestno tatek.

"A vi sedite v 'Gorenjen', saj smo že v Vižmarjih; le urno izstopite, da ne plačate še kakke kazni!"

Družbica je skoro omedlela, obrazi so se jim pretegnili, pomilovalno so se spogledali ter silno potrti in žalostni zlezli iz voza. Tatek pa je z otočnim glasom izvil iz sebe prežalostno resnico:

"Smola!" A. S.

Družbica je skoro omedlela, obrazi so se jim pretegnili, pomilovalno so se spogledali ter silno potrti in žalostni zlezli iz voza. Tatek pa je z otočnim glasom izvil iz sebe prežalostno resnico:

"Smola!" A. S.

Družbica je skoro omedlela, obrazi so se jim pretegnili, pomilovalno so se spogledali ter silno potrti in žalostni zlezli iz voza. Tatek pa je z otočnim glasom izvil iz sebe prežalostno resnico:

"Smola!" A. S.

Družbica je skoro omedlela, obrazi so se jim pretegnili, pomilovalno so se spogledali ter silno potrti in žalostni zlezli iz voza. Tatek pa je z otočnim glasom izvil iz sebe prežalostno resnico:

"Smola!" A. S.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, za to Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lausht

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saffie

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevčič, J. Lukanich

Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Hre

La Salle, J. Spelich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jeto Zelenc

KANSAS:

Girard, Agnes Motnik

Kansas City, Frank Žagar

SHIPPING NEWS

MAJA:

16. Aquitania v Cherbourg
17. Europa v Bremen
18. Saturnia v Trst
19. Ile de France v Havre
20. Manhattan v Havre
21. Majestic v Cherbourg
22. Champlain v Havre
23. Rex v Genoa
24. Bremen v Bremen
25. Berengaria v Cherbourg

JUNJIA:

1. Lafayette v Havre
2. Washington v Havre
3. Normandie v Havre
4. Aquitania v Cherbourg
5. Europa v Bremen
6. Conte di Savoia v Genoa
7. Majestic v Cherbourg
8. Bremen v Bremen
9. Rex v Genoa
10. Champlain v Havre
11. Manhattan v Havre
12. Berengaria v Cherbourg
13. Normandie v Havre
14. Aquitania v Cherbourg
15. Ile de France v Havre
16. Majestic v Cherbourg
17. Europa v Bremen
18. Conte di Savoia v Genoa

JULIJA:

1. Washington v Havre
2. Saturnia v Trst
3. Bremen v Bremen
4. Champlain v Havre
5. Rex v Genoa
6. Berengaria v Cherbourg
7. Normandie v Havre
8. Aquitania v Cherbourg
9. Europa v Bremen
10. Conte Grande v Genoa
11. Manhattan v Havre
12. Majestic v Cherbourg
13. Ile de France v Havre
14. Conte di Savoia v Genoa
15. Bremen v Bremen
16. Berengaria v Cherbourg
17. Champlain v Havre
18. Washington v Havre
19. Normandie v Havre

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penna.)

W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular

MI-NE-SOTA:

Chisholm, Frank Gouze

Ely, Jos. J. Peschel

Eveleth, Louis Gouze

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Foyke

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. J. Panian

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strnisha

Little Falls, Frank Masie

OHIO:

Barberton, Frank Troha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resula, John Slapnik

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Funa-

še

Warren, Mrs. F. Bachar

Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Otkor

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Tudič

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Frank Demshar

Midway, John Žust

Pittsburgh, J. Pogačar